

[Jørgen Jensen]

en række af de forhold, der er, i stedet for at prøve på at gribe ind og sige til arbejderklassen: hvad skal vi gøre? Det er altså et spørgsmål om at angribe ledelsesretten, og det hænger også sammen f. eks. med loven om arbejdsanvisning. Vi kan selvfølgelig godt bestemme, at arbejdsgiverne ikke i annoncer må sige, at det skal være mænd eller kvinder, men det er vigtigere at sige til arbejdsgiverne, at skal de bruge arbejdskraft, må de tage den arbejdskraft, de får anvist, uanset om kvinden er 35 eller 55 år, og det samme gælder mænd. Det hænger altså også sammen med vores holdning og vores vilje til at sætte ind her. Jeg mener ikke, at de forslag, som er skitseret, vil løse problemet med hensyn til anvisningen og sikre, at kvinderne ikke også bliver sorteret her.

Jeg kan bare nævne sådan en ting, som vel også må blive følgen af de foreliggende lovforslag, at man på arbejdsanvisningskontorerne ophører med at have to farver kort. Endnu har vi jo et gråt kort for kvinder, der er ledige, og en anden farve kort for mænd. Nu er det imidlertid ikke kortets farve, der er det afgørende, det afgørende er den holdning, man har.

Som sagt vil vi se velvilligt på lovforslagene i udvalget og prøve på at rette op på nogle af tingene, men vi har absolut ikke nogen forhåbninger om, at man gennem en sådan lovgivning kan forhindre den diskriminering, som finder sted.

Bolvig (RV):

Næsten på årsdagen for Europarådets direktiv om ligebehandling af kvinder og mænd vedrørende beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse og arbejdsvilkår er vi i stand til at gennemføre en lovgivning, der til en vis grad opfylder hensigten i dette direktiv.

Det kan egentlig chokere, at det er nødvendigt for os at ændre i så mange paragrafer og bestemmelser inden for arbejdsmarkedsområdet for at skabe ligestilling, og det gør det naturligt at foreslå, at vi snarest går videre på det sociale og det skattemæssige område.

Det radikale venstre har sympati for de foreliggende lovforslag, som vi dog finder især har positiv psykologisk værdi. Skal vi sikre ligestilling, kræver det først og frem-

mest en holdningsændring, som desværre ikke kan skabes fra den ene dag til den anden. Hvis vi ønsker at skyde genvej, er det efter min mening nødvendigt, at vi gennemfører en aktiv ligestillingspolitik i det mindste inden for den offentlige sektor. Vi kan og bør gøre det, i erkendelse af at vi stadig takket være vanetænkning på en række områder stiller kvinder ringere end mænd. Vi kan bl. a. gennemføre en vis kønskvotering ved tildeling af offentlig støtte til erhvervslivet, ligesom vi i dette mandsdominerede folketing må lære at feje for egen dør. Jeg gad kende arbejdsministerens indstilling til sammensætningen af de utallige råd, udvalg og kommissioner, som gennem tiderne er nedsat af denne forsamling og af den regering, arbejdsminister Auken tilhører. At ånden i de behandlede lovforslag krænkes, er ganske vist.

Inden for de sidste to uger har vi stødt på uligheder her i tinget både vedrørende adoption, hvor gældende praksis aldersdiskriminerer kvinder, og vedrørende spørgsmålet om længden af kvinders og mænds udenlandske ægtefællers ophold i Danmark, inden statsborgerskab kan opnås.

Det mest konkrete i disse lovforslag er sikringen af gravide kvinder. Det radikale venstre er helt enig heri, men jeg vil bede ministeren overveje, om ikke de særlige regler for graviditet og fødsel bør være et statsanliggende og derfor statsfinansieres. En for stor belastning af arbejdsgiverne kan give et ikke tilstøttet bagslag for kvinder i den føde-dygtige alder.

Jeg er derimod ikke tryk ved bestemmelsen i lovforslag nr. L 148, § 1, stk. 3, der siger, at loven ikke finder anvendelse, i det omfang en tilsvarende pligt til lige behandling følger af en kollektiv overenskomst. Jeg tror, at de almindelige domstole bedre vil kunne varetage de berørtes interesser end arbejdsretten, som overhovedet ikke besidder nogen form for ligeretsekspertise. Arbejdsmarkedets parter bør i hvert fald udarbejde generelle ligeretsaftaler såvel på det private som på det offentlige arbejdsmarked. Det har svenskerne gjort, og jeg håber, ministeren vil foranledige, at de seneste aftaler bliver tilstillet arbejdsmarkedsudvalget.

Jeg finder forslagens annoncebestemmelser forkrampede og vil advare mod en rigoristisk brug af dem. Gudskelov er der da forskel på de to køn, og denne forskel bør komme frem